

להבין מעט מועט מ"ש בדור ושם יישרל כו' הוא יהודא עילאה
ובשכללו' הוא יהודא רתאה:

פרק א וידעת היום והשבות אל לבך כי ה' הוא
האללים בשמות ממעל ועל הארץ
 מתחת אין עוד. וצריך להבין וכי חעלת על רעתק שיש
 אללים נשאה בימים מתחת לארץ שצראץ להזהיר כ"כ
 והשבות אל לבך. הנה כתיב לעולם ה' דברך נצב
 בשמות ופי' הביעיש"ט ז"ל כי דברך שאמרת ذי רקיע
 בתק' המים ונו' תיבות ואותיות אלו הן נצבות ועומדות
 לעולם בתק' רקיע השמים ומולבשות בתק' כל הרקיעים
 לעולם להחיותם כרכבתך ודבר אלheit יקסם לעולם
 ודבריו חיים וקיים לעד כי כי אילו היו האותיות
 מסתלקות ברגע ח'ז' וחוזחות למקומן היו כל השמים
 אין ואפס ממש והוא כלל היו כולם וכמו קודם אמר
 י' רקי' צ' ממש וכן בכל הברואים שבכל העולמות
 עליונים ותחתונים ואפי' ארץ הלו' הנשנית ובхи' דוםם
 ממש אילו היו מסתלקות ממנה ברגע ח'ז' האותיות
 מעשרה מאמרות שבהן נבראת הארץ בשישת ימי
 בראשית הייתה חזרת לאין ואפס ממש כמו לפני ששת
 ימי בראשית ממש וח'ש הארץ ז'ל שגמ בהזם ממש
 כמו אכנים ועפר ומים ישบท' נפש וחיות רוחנית
 דה'יט בח' התלבשות אותיות הדבר מעשרה מאמרי'
 המזרות ומהוות את הרים להיות יש מאין ואפס
 שלפני ששת ימי בראשית ואף שלא רזוכר שם אבן
 בעשרה מאמרות שבחרורה אעפ' ב' נמשך חיות לאבן
 ע' צירופים וחילופי אותיות המתגלגות ברל'א שעירים
 פנים ואחד כמ"ש בס' יציה עד שימוש תלש' מעשה
 מאמרו

שער היחול והאמונה עז

נאמרות ונמשך מהן צירוף שם אבן והוא חיזוק של האבן וכן בכל גבראים שבעולם הישמות שעקראים בהם בלשון הקדש זו הן אותיות הדבר המשתלשל ממהרנה למדרגה מעשרה מאמזה שבתורה ע"ז חילופים ותמורה האותיות ברל"א שעירים עד שמנויות ומלבשות באותו נברא להחיזו לפי שאין פרטם הגבראים יכולים לקבל חיזוק מעשה מאמזה עצמן שבתורה שהחיזות הנמשך מהן עצמן גחל מאד מבחר' הגבראים פרטיים ואין כה כרם לקבל החיזות אלא ע"ז שיזוד החיזות ומשתלשל ממהרנה למחנה פחותה ממנה ע"ז חילופים ותמורה האותיות וגימטריות שהן חשבן האותיות עד שיוכל להציגם ולהתלבש ולהתנות ממנה נברא פרטי וזה שמו אשר יקרא לו בלה"ק הוא כל' לחיזות המצומצם באותיות שם זה שנשתלשל מעשה מאמזה שבתורה שיש כרם כה וחיזות לבוא יש מאין ולהחיזו לעולם דאריתא

וקב"ה טלא חד :

פרק ב ודגה מכאן תשבת המינים וגiley שרש טעותם הבופרים בהשגה פרטיה ובאותו ומפתיע התורה שטועני' בדמיונם הבזב שמדמי' מעשה ה' עוישהשמי' וארץ למעשה אנטש ותבטולתו כי כאשר יצא לצורף כל' שוב אין הכל' צדך ליה הצורף כי אף שידי' מליקות הימנו והולך לו בשוק הכל' קיים בתבניתו וצלמו ממש כאשר יצא מדי' הצורף כך מדמי' הסכלים האלו מעשה שמים וארץ אך מטה מאות עיניהם ההבדל הגדול שבין מעשה אנוש ותבטולות זו שהוא יש מיש רק שימושה הצורה והחטינה מתמונת חתיכת